

autor: **Sindikat KBC Zagreb**, Tanja Leontić, predsjednica
Datum: 20. kolovoza 2019.

PODRŽAVAMO ŠTRAJK, ALI TRAŽIMO PREGOVORE, A NE RAZGOVORE

Sindikat KBC Zagreb formalno zbog Zakona o reprezentativnosti ne sudjeluje u kolektivnim pregovorima, ali podržava štrajk u organizaciji reprezentativnih sindikata u zdravstvu pod uvjetom da se kroz nove pregovore dodatno korigiraju dodaci na ime posebnih uvjeta rada. Sindikat KBC Zagreb svoje prijedloge i mišljenja uputio je prošli tjedan na sve adrese Pregovaračkih odbora. O konačnom stavu o štrajku odlučit će tijela sindikata.

Reprezentativni sindikati i Vlada parafirali su nešto što se može nazvati „mrvicama sa stola“ bez pregovora. Kako nazvati linearno povećanje dodatka na osnovnu plaću na ime posebnih uvjeta rada, ako ne upravo kako smo ga nazvali. To znači da se o članku 57. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja koji to pravo ugovara nije ni pregovaralo, možda samo razgovaralo i po principu daj što daš, prihvatilo.

Radnici će i dalje biti diskriminirani i trpjet će štetu, jer kako objasniti različitost dodataka za rad u istim uvjetima rada. Tako npr. imamo situaciju da u obdukcijskoj sali liječnik ima 20%, a da pomoćnik obducenta (nezdravstveni radnik) s NSS ima 8%? Ili situacija da i zdravstveno i nezdravstveno osoblje radi u istim uvjetima, ali imaju različite dodatke, kao npr o jedinicama intenzivne i postintenzivne njege/skrbi, op. salama, rađaoni, dijalizi, prosekturi, hitnoj službi (hitnoj medicini) i sl. ? Kako objasniti uvjet od 2/3 radnog vremena sa mikouzročnikom tuberkuloze (TBC-om)? Kako objasniti dodatak od 20% intervencijskog kirurga i medicinske sestre-tehničara i dodatak od 25% inženjera radiologije s kojim rade u timu u istoj angio -sali pod rtg. snopom zračenja? Kako objasniti rad magistra farmacije s dodatkom od 16% u centralnoj pripremi citostatika u odnosu na farmaceutske tehničara koji za isti taj rad ima dodatak od 25%? Kako objasniti različite dodatke tehničara i inženjera u djelatnosti laboratorijske medicine, odnosno u laboratorijima, pa tako citoskriner ima veći dodatak u odnosu na tehničare i inženjere na patologiji, transfuziji, mikrobiologiji, imunologiji, toksikologiji, medicinskoj biokemiji i sl., iako su po uvjetima rada sve nabrojane kategorije radnika izložene istom riziku: infektima, otrovima, opasnim kemikalijama i sl. ? Kako objasniti različitost dodataka u hitnoj medicini kada se hitna pedijatrijska medicina, hitna psihijatrijska medicina ili hitna laboratorijska medicina smatraju manje hitnim djelatnostima od objedinjenog hitnog bolničkog prijeme (OHBP)? Kako objasniti rad radnika na prijemnim šalterima, a koji su izloženi najvećem riziku zaraze ako rade s pacijentima oboljelim od TBC-a? Radnici na prijemnim šalterima izloženi su učestalim verbalnim ili fizičkim napadima agresivnih i nezadovoljnih pacijenata, a njih ni Kazneni zakon nije prepoznao? Kako objasniti isti dodatak na uvjete od 7% za rad spremačica u niskoj, srednjoj i visokoj zoni rizika čišćenja kojeg propisuje Nacionalni standard čišćenja bolnica, a kolektivni ugovor to nije ni razlučio? Kako objasniti da je plaća radnika s NSS ispod prosjeka zakonom predviđene bruto plaće (op. 3800 kn bruto)?

Sindikatu KBC Zagreb ovakva politika pregovaranja reprezentativnih sindikata je neprihvatljiva, jer se sa štrajkom moglo krenuti prije godinu i pol, a kada se išlo u prvo produženje kolektivnog ugovora, no i tada bez pregovora. Godinu i pol dana radnici u djelatnosti zdravstva čekaju pomak s mrtve točke i taoci su samo pustih obećanja Vlade i naivnosti sindikata koji su u to povjerovali. Vlada nije napravila ništa što je tada obećala, a to su izmjene i dopune Zakona o reprezentativnosti sindikata za kolektivno pregovaranje kojim bi se Liječničkom sindikatu omogućio ulazak u pregovore. Takvo obećanje traje još od 2013. kada je taj isti kolektivni ugovor potpisan i koji se već drugi put „samo produžuje“. Dakle, skoro šest godina radnicima u zdravstvu prava su zamrznuta i stagniraju.

Ovo što se javnosti prezentira nikako nije povećanje plaće, jer isto bi podrazumijevalo pregovore oko osnovice plaće za javne službe ili Zakona o plaćama, a što pregovori za kolektivni ugovor to nisu. Čudi nas činjenica da Vlada na ovaj način razmišlja o horizontalnom ujednačavanju kolektivnih ugovora u javnim službama, jer po uvjetima rada svaka javna djelatnost neusporediva je jedna s drugom.

Sindikat KBC Zagreb izražava žaljenje što mediji i javnost samo govore o sestrama i liječnicima i kojima „kapa do poda“ za posao koji obavljaju u uvjetima koji su sve lošiji i lošiji i činjenice da ih je sve manje i manje. No, ne treba zaboraviti da u zdravstvu radi oko 71 000 radnika i da polovica tog broja uključuje ostale kategorije zdravstvenih i nezdravstvenih radnika. Njihov rad nije ništa manje vrijedan i itekako je od velikog javnog interesa za RH.

Ispričavamo se svima koji će biti izostavljeni, ali ne zaboravimo da bez dobre laboratorijske i radiološke dijagnostike, liječnik ne može doći do dijagnoze; bez jednog dobrog fizioterapeuta, teško pokretnim pacijentima mišići i živci bi atrofirali; bez rada i prisustva psihologa, logopeda, socijalnog radnika, fonetičara, medicinskog inženjera, medicinskog fizičara, farmaceuta, stručnjaka za zaštitu na radu, stručnjaka za zaštitu okoliša itd. velike ustanove kao što je KBC Zagreb ne bi mogle biti to što jesu; da nema naših vrijednih spremačica, higijena bi bila kao na ratištu; bez pomoćno-tehničkog osoblja svih profila, osoblja u kuhinji bolesnici ne bi imali što jesti i ne bi imali tople vode i struje; bez administrativnog osoblja pacijenti se ne bi mogli naručivati na pretrage, niti upisivati na prijem u bolnicu i sl., a radnici ne bi mogli dobivati plaću; naših ekonomista bez kojih ne samo da nema plaće, već nema ni nabave medicinskih uređaja, nabave hrane, nabave potrošnog medicinskog materijala, nabave lijekova itd.; bez pravnika nema primjene i nadzora propisa; bez vatrogasaca i portira napadi na osoblje bi bili učestaliji i požari se ne bi prevenirali na vrijeme i da dalje ne nabrajamo.

Zbog svih tih radnika, i onih često i ovih manje spominjanih, tražimo da Pregovarački odbori reprezentativnih sindikata i Vlade u novim pregovorima otvore nove pregovore oko dodatka na ime posebnih uvjeta rada, isprave i korigiraju postojeću diskriminaciju i spriječe nastavak daljnje štete koju bi radnici mogli trpjeti sljedeće 4 godine, ako bez otvaranja novih pregovora dođe do sklapanja novog kolektivnog ugovora.